

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 2 St-212, 18-134
TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU
05. 12. 2018
PRIMLJENO

Poslovni broj: 66 PŽ-6831/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izjavitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u predstečajnom postupku povodom prijedloga dužnika INDUSTROGRADNJA d.d., OIB 03714155365, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Brlečić & partneri j.t.d. u Varaždinu, odlučujući o žalbi odvjetnice NINE MARKOVINOVIĆ BELAMARIĆ iz Zagreba, punomoćnice vjerovnika Mustafe Šahdanovića, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-212/2018-99 od 11. listopada 2018., u sjednici vijeća održanoj 21. studenog 2018.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-212/2018-99 od 11. listopada 2018., bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu odlučeno je:

1. „Odvjetnici Nini Markovinović Belamarić iz Zagreba, Kralja Držislava 10, OIB: 49920167790, izriče se novčana kazna u iznosu od 2.000,00 kn iz razloga što je podneskom zaprimljenim kod ovog suda dana 17. rujna 2018., omalovažavala sud time što je odbila postupiti po nalogu suda da dostavi ovjerenu punomoć za zastupanje svoje stranke Mustafe Šahdanovića iz Zelinje Srednje bb.
2. Izrečenu kaznu odvjetnica Nina Markovinović Belamarić je dužna platiti u korist državnog proračuna Republike Hrvatske na broj računa: HR1210010051863000160, poziv na broj 64 7129-3574-23021218, u roku od 8 dana.
3. Ukoliko kažnjena osoba ne plati izrečenu novčanu kaznu u ostavljenom roku ili o tome bez odgađanja ne obavijesti sud, sud će u daljnjem roku od osam dana na rješenje o izrečenoj kazni staviti potvrdu o ovršnosti te rješenje dostaviti Financijskoj agenciji radi izravne naplate novčane kazne provedbom ovrhe na novčanim sredstvima kažnjene osobe.

4. Po pravomoćnosti ovog rješenja sud će o tome obavijestiti Hrvatsku odvjetničku komoru.“

Iz obrazloženja proizlazi kako je odvjetnica Nina Markovinović Belamarić u podnesku od 17. rujna 2018., iznijela niz tvrdnji kojima upire na postupanje nezakonitih radnji i pristranosti sutkinje u postupanju navodeći:

– „kako ne dolazi u obzir da dostavi ovjerenu punomoć za zastupanje Mustafe Šahdanovića“,

- „da je Zaključak suda od 12. rujna 2018. u potpunosti nezakonit. “,
- „ne samo da je takav način vođenja postupka nelogičan, on je i nezakonit dapače, takav način postupanja suda dovodi do apsurd ...“.
- „to je apsurd koji nije zabilježen nikada u postupcima predstečajne nagodbe, a niti je zakonom predviđen“.
- „doista je nevjerovatno na koji način sud vodi ovaj postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom Industrogradnja d.d., Varaždin.“
- „... sud dozvoljava dužniku, nakon što je olako i bez provjere otvorio postupak predstečajne nagodbe ...“
- „Sud u ovom postupku ne samo da od početka pogrešno i nezakonito vodi postupak...“
- „Činjenica da je sud pozvao samo punomoćnicu Mustafe Šahdanovića na dostavu ovjerene punomoći za zastupanje ukazuje da se sud ne vodi osnovnim načelima postupka pred sudom, a to je jednakost svih sudionika postupka pred sudom.“

Svoju odluku sud temelji na odredbi čl. 318. st. 1. i 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 35/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. st. 1. i 2. Stečajnog zakona.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnijela odvjetnica Nina Markovinović Belamarić punomoćnica vjerovnika Mustafe Šahdanovića iz svih žalbenih razloga. U bitnom iznosi kako je četiri puta iznijela prigovore na rad sutkinje, dva puta je taržila njeno izuzeće i jednom je sastavljena službena bilješka kojom je tražila da je primi predsjednica suda. Navodi kako je razlog za njeno kažnjavanje omalovažavanje suda jer je odbila dostaviti ovjerenu punomoć za svoju stranku Mustafu Šahdanovića, a jedina posljedica koju je mogla pretrpjeti zbog takvog ponašanja propisane su odredbom čl. 98. st. 2., 3. i 4. ZPP-a, jer nema mjesta kažnjavanju kada odvjetnik ne dostavi punomoć za zastupanje. Smatra da su svi citati iz podneska odnosno njeno mišljenje iako izvan konteksta, točni i istiniti. Nezakonito vođenje postupka na što je upirala u svom podnesku su zapravo razlozi za legitimno pobijanje odluka suda u postupku predstečajne nagodbe, a briga o interesima stranke je njena dužnost. Predlaže da ovaj sud ukinе rješenje.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 2. i čl. 381. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupajski sud pogrešno

ocijenio da je punomoćnica vjerovnika Mustafe Šahdanovića odvjetnica Nina Markovinović Belamarić svojim navodima u podnesku od 17. rujna 2018., uvrijedila sud.

Nedvojbeno je da se svaki sudionik postupka treba obraćati sudu na primjeren i pristojan način uz dužno poštovanje. Pritom je uobičajeno od odvjetnika kao profesionalnih punomoćnika stranaka, očekivati da će se obraćati sudu i na pravno ispravan način, jer sudionici postupka trebaju svojim postupanjem doprinositi dignitetu suda i cjelokupnog postupka. Ovaj sud prihvaća da je odvjetnica Nina Markovinović Belamarić punomoćnica Mustafe Šahdanovića u svom podnesku od 7. rujna 2018., dijelom odstupila od uobičajene pravničke komunikacije kada je upotrijebila navedene izraze koje apostrofira nadležni sudac, očito nastojeći ojačati svoju argumentaciju razloga navedenih u podnesku vezano na vođenje postupka predstečajne nagodbe, ali po mišljenju ovog suda, oni ne sadrže uvredljive primjedbe ni sucu niti sudu, kako je to pogrešno protumačio prvostupanijski sud. Pogotovo se ne može smatrati omalovažavanjem suda činjenica da punomoćnica nije dostavila ovjerenu punomoć za zastupanje svoje stranke vjerovnika Mustafe Šahdanovića iz Zelinje Srednje bb, s obzirom na to da su posljedice ne dostavljanja punomoći propisane odredbom čl. 98. st. 3. ZPP-a, na što pravilno upire žalitelj.

Ocjena o primjerenosti ili uvredljivosti pojedinih izraza ne može biti uopćena, niti implicitna, kako to interpretira prvostupanijski sud jer ona nije stvar osobnog dojma, a naročito se ne može donositi izdvajanjem iz konteksta, odnosno, bez dovodenja u vezu sa sadržajem cjelokupnog podneska čiji su sastavni dio, odnosno navoda istaknutih u podnesku. Upravo je na taj način postupio prvostupanijski sud pri donošenju pobijanog rješenja i propustio sagledati predmetni podnesak na pravilan način. Neki bi korišteni izrazi, sami po sebi, možda, u nekom drugom kontekstu, mogli predstavljati uvredljivu primjebdu, ali u ovom slučaju sveukupno na njih gledajući u okviru istaknutih navoda u podnesku čemu ti izrazi služe, ovaj sud u njima ne nalazi elemente uvredljivosti, te se ne može složiti sa stavom prvostupanijskog suda da je izričaj u podnesku upravljen na uređujućeg suca sa svrhom njegove diskreditacije, odnosno da bi predstavljalo vrijeđanje suda.

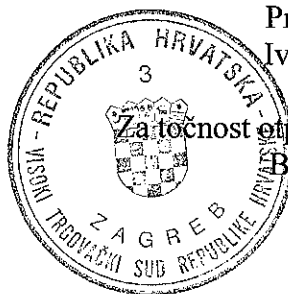
Naime, zadaća suda nije na općenit način kvalificirati tvrdnje stranaka niti ih promatrati kroz namjeru impliciranja onoga što nije izričito navedeno. Stranci i njenim punomoćnicima se mora omogućiti slobodan izbor načina kojim oni štite svoje interese iznoseći svoje vrijednosne sudove o postupku, a pri tom je nužna prisutnost kritike jer se na takav način oslobađa prostor interpretaciji predmetnog postupka. Stoga ocjenu o primjerenosti pojedinih izraza, odnosno samog izričaja kao forme (jer se ovdje ne radi o tome što se htjelo reći, već što je rečeno) treba promatrati u kontekstu u kojem je izričaj upotrijebljen, jer je samo na taj način moguće osnovano protumačiti predstavlja li određeni izričaj konkretno, uvredu upućenu sucu i sudu ili sporne izrečene izjave predstavljaju samo kritiku vođenja cjelokupnog postupka predstečajne nagodbe.

Prilikom ocjenjivanja je li pojedini izraz mogao nekoga uvrijediti ili ne, valja koristiti objektivne kriterije ocjenjivanja, jer upotreba izraza kojima se vrijeđaju suci i sudovi mora biti izričita, i samo izričit i izravan uvredljiv izričaj može biti osnova kažnjavanja, u protivnom se gubi svrha kažnjavanja, a ujedno se zadire i u slobodu izražavanja.

S obzirom na izričaj citiranih dijelova iz podneska od 17. rujna 2018. i s obzirom na cjelokupni podnesak, citirani dijelovi nikako se ne mogu podvesti pod vrijeđanje suca niti suda, stoga su osnovani žalbeni navodi.

Slijedom iznijetog valjalo je ukinuti pobijano rješenje bez potrebe vraćanja na ponovan postupak temeljem odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a.

Zagreb, 21. studenog 2018

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić, v. r.

Za točnost ispravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman